

[Hagen Hagensen]

den forbindelse, kan vi jo overlade til læsning bagefter.

Men det er ganske klart, at den omsiggribende og urimelige udnyttelse af skattefordele ved leasingarrangementer må begrænses og søges bragt til ophør.

Jeg kan meddele, at vi vil stemme for alle de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og af udvalget minus fremskridtspartiet. Vi vil stemme for dem alle. Disse ændringsforslag tydeliggør nogle forhold omkring skibe og medfører, at lovforslaget ikke alene omfatter skibe, men giver en regel, der har betydning for bygninger, og en anden regel, der har betydning for enkeltgenstande ejet af enkeltpersoner, men udlejet under en fælles virksomhedsledelse. Disse forhold har det været nødvendigt at tage med, hvis der skal være mening i at sætte proppen i flaskehalsen, så den kan holde, og derfor vil vi stemme for disse ting.

Jeg vil gerne føje til, at for så vidt angår den sidste bestemmelse, jeg nævnte, hvor der er tale om fællesudleje, kan der gøre sig hensyn gældende, som vi må tilgodese. Ministeren har en dispensationsadgang, og i øvrigt kan det naturligvis også komme på tale, at der i forbindelse med den skattereform, som vi forhåbentlig snart går i realitetsdrøftelser om, bliver ændringer på enkelte områder.

Der er et enkelt ændringsforslag, jeg godt vil sige en lille smule mere om, og det er spørgsmålet om at forhøje tallet fra 10 til 30. Det lyder så enkelt, men det har kostet mange overvejelser i udvalget, om det skal være 10 personer eller 30 personer, der tager del i et arrangement, for at man derved får dem ind under loven eller ikke gør det. Jeg kan ikke sige, om det ene eller det andet tal er det rette, men under det omfattende udvalgsarbejde, der har været, selv om tiden dertil har været kort, er der fremkommet en lang række oplysninger og argumenter, som især er kommet fra rederier for mindre skibe og fra skibsværfter.

Det har givet os anledning til den overvejelse, som vi har gjort os, og vi har henstillet til ministeren, at vi fik et forslag, der gik ud på at ændre dette tal fra 10 til 30. Vi har ment, at man derigennem nogenlunde kunne klare forholdene ikke mindst for dem, der er partredere, og som vi ønsker stadig væk skal have mulighed for at være det. Vi har en skibstype omfattet af partrederier, som vi

ønsker bevaret; vi har også skibsværfter, der producerer disse skibe, og som også skal reparere dem, og på den baggrund har vi ment, at tallet burde være et andet end de 10.

Så vil jeg bare sige, at vi nøje vil følge den udvikling, der kommer, efter at denne lovgivning bliver bragt på plads, og vi vil være parate til ændringer, hvis forholdene taler derfor. Men i øvrigt må alt, hvad vi har drøftet her i dag om disse forhold, indgå i videre overvejelser i forbindelse med skattereformen.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan støtte alle de ændringsforslag, som er stillet. To af de vigtigste virkninger af disse ændringsforslag er, at afskrivningsbegrænsningerne nu udvides til også at omfatte forskudsafskrivning på bl.a. bygninger, og at leasingreglerne udvides til også at omfatte aktiver med færre end tre ejere.

Når vi kan støtte disse udvidelser af indgrebet, er det, fordi ikke mindst erfaringerne fra det sidste års tid viser, at hvis vi laver indgreb, der begrænser skattetænkningen på ét område, men lader nogle andre områder stå tilbage, så flytter skattetænkningen blot over til disse nye områder. Det har ikke været vores hensigt, det ønsker vi at forhindre, og derfor kan vi altså støtte den udvidelse af indgrebet, som der her er lagt op til.

Det har været sagt tidligere, men jeg synes, der er grund til at gentage, at de erfaringer, vi har på dette område, også understreger, at den eneste måde, hvorpå man effektivt kan stoppe denne form for skattetænkning, er ved mere grundlæggende at ændre skattesystemet, således at beskatningen af renter og andre former for kapitalafkast bliver mere konsekvent og mere ensartet, end tilfældet er i dag. Det er noget, som må indgå med betydelig vægt i de forhandlinger om en skattereform, som skal finde sted i den kommende tid. Den dag man får reformeret skattesystemet, således at der bliver en mere konsekvent behandling af kapitalafkast, vil vi også have forebygget en stor del af de skattetækningsproblemer, som vi her har drøftet.

Der kunne måske være grund til ved denne lejlighed at trække et forhold frem, som netop ikke er omhandlet af det indgreb, der her er lagt op til. Når jeg alligevel vil trække det frem, er det, fordi debatten om det er